

Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (första avdelningen)

den 9 november 2017*

”Överklagande – Statligt stöd – Artikel 107.1 FEUF – Allmännyttiga radio- och tv-sändningar – Åtgärder som de danska myndigheterna har genomfört till förmån för det danska tv-bolaget TV2/Danmark – Begreppet ’stöd som lämnats av staten eller med statliga medel’ – Altmark- domen”

I mål C-649/15 P,

angående ett överklagande enligt artikel 56 i stadgan för Europeiska unionens domstol, som ingavs den 3 december 2015,

TV2/Danmark A/S, Odense (Danmark), företrätt av O. Koktvedgaard, advokat,

klagande,

i vilket de andra parterna är:

Europeiska kommissionen, företräd av T. Maxian Rusche, B. Stromsky och L. Grønfeldt, samtliga i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande i första instans

Konungariket Danmark, företrätt av C. Thorning, i egenskap av ombud, biträdd av R. Holdgaard, advokat,

Viasat Broadcasting UK Ltd, West Drayton (Förenade kungariket), företrätt av S. Kalsmose-Hjelmborg och M. Honoré, advokater,

intervenienter i första instans,

meddelar

DOMSTOLEN (första avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden R. Silva de Lapuerta (referent) samt domarna C.G. Fernlund, A. Arabadjiev, S. Rodin och E. Regan,

generaladvokat: M. Wathelet,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

* Rättegångsspråk: danska.

och efter att den 30 maj 2017 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,
följande

Dom

- 1 TV2/Danmark A/S har i sitt överklagande yrkat att den dom som Europeiska unionens tribunal meddelade den 24 september 2015, TV2/Danmark/kommissionen (T-674/11, EU:T:2015:684) (nedan kallad den överklagande domen) – genom vilken tribunalen ogiltigförklarade kommissionens beslut 2011/839/EU av den 20 april 2011 om de åtgärder som Danmark har genomfört till förmån för TV2/Danmark (C 2/03) (EUT L 340, 2011, s. 1) (nedan kallat det omtvistade beslutet), i den del kommissionen hade ansett att de reklamintäkter från åren 1995 och 1996 som betalades ut till TV2/Danmark via TV2-fonden utgjorde statligt stöd och ogillade företagets talan i övrigt – delvis ska upphävas.

Bakgrund till tvisten

- 2 TV2/Danmark är ett danskt tv-bolag som bildades år 1986. Företaget bildades först som ett självständigt statligt företag, men omvandlades med redovisningsmässig och skattemässig verkan från och med den 1 januari 2003 till ett aktiebolag. TV2/Danmark är den andra statliga tv-kanalen i Danmark. Den första kanalen är Danmarks Radio.
- 3 TV2/Danmark har till uppdrag att producera och sända rikstäckande och regionala tv-program. Programmen kan sändas via radio, satellit eller kabel. Bestämmelser avseende TV2/Danmarks skyldigheter att tillhandahålla allmännyttiga tjänster har fastställts av kulturministern.
- 4 Utöver de offentliga tv-bolagen finns det kommersiella tv-bolag som är närvarande på hela den danska tv-marknaden. Det rör sig bland annat om bolaget Viasat Broadcasting UK Ltd (nedan kallat Viasat) och den enhet som utgörs av bolagen SBS TV A/S och SBS Danish Television Ltd (nedan kallad SBS).
- 5 TV2/Danmark bildades ursprungligen med hjälp av ett räntebärande statligt lån och avsikten var att bolagets verksamhet, i likhet med Danmarks Radios verksamhet, skulle finansieras med hjälp av intäkter från licensavgifter som betalas av de danska tv-tittarna. Lagstiftaren beslutade emellertid att TV2/Danmark, i motsats till Danmarks Radio, även skulle ha möjlighet att dra nytta av bland annat reklamintäkter.
- 6 Till följd av ett klagomål som ingavs den 5 april 2000 av bolaget SBS Broadcasting SA/Tv Danmark, granskade kommissionen det finansieringssystem som gällde för TV2/Danmark i beslut 2006/217/EG av den 19 maj 2004 om de åtgärder som vidtagits av Danmark till förmån för TV2/Danmark (EUT L 85, 2006, s. 1, och rättelse i EUT L 368, 2006, s. 112) (nedan kallat beslut TV2 I). Detta beslut omfattade perioden från och med år 1995 till och med år 2002 och avsåg följande åtgärder: finansiering med licensmedel, överföring av medel från finansieringsfonder för TV2/Danmark (TV2-fonden och Radiofonden), engångsbelopp, befrielse från bolagsskatt, ränte- och amorteringsfrihet på de lån som beviljades TV2/Danmark vid dess bildande, statlig garanti för driftslånen samt fördelaktiga betalningsvillkor för den frekvensavgift som TV2/Danmark betalar för användningen av den rikstäckande sändningsfrekvensen (nedan gemensamt kallade de berörda åtgärderna). Kommissionens undersökning avsåg även tillståndet för TV2/Danmark att sända på lokala frekvenser i nätverk och skyldigheten för alla ägare av centralantennanläggningar att sända TV2:s public service-program i anläggningarna.

- 7 Efter att ha granskat de berörda åtgärderna fann kommissionen att de utgjorde statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF, eftersom systemet för finansiering av TV2/Danmark, som var avsett att kompensera detta företags kostnader för att tillhandahålla allmännyttiga tjänster, inte uppfyllde det andra och det fjärde av de fyra villkor som domstolen hade fastställt i domen av den 24 juli 2003, Altmark Trans och Regierungspräsidium Magdeburg (C-280/00, EU:C:2003:415) (de ovan angivna villkoren kallas nedan Altmarkvillkoren).
- 8 Kommissionen beslutade även att dessa stöd, som Konungariket Danmark beviljade TV2/Danmark från år 1995 till år 2002, var förenliga med den inre marknaden i enlighet med artikel 106.2 FEUF, med undantag för ett belopp på 628,2 miljoner danska kronor (DKK) (cirka 85 miljoner euro) som kommissionen betecknade som överkompensation. Kommissionen förordnade därför att Konungariket Danmark skulle kräva tillbaka detta belopp jämte ränta av TV2/Danmark.
- 9 Talan om ogiltigförklaring av beslut TV2 I väcktes i fyra fall, av TV2 Danmark (mål T-309/04) och av Konungariket Danmark (mål T-317/04) samt av TV2/Danmarks konkurrenter, Viasat (mål T-329/04) och SBS (mål T-336/04).
- 10 Tribunalen ogiltigförklarade beslutet genom dom av den 22 oktober 2008, TV2/Danmark m.fl./kommissionen (T-309/04, T-317/04, T-329/04 och T-336/04, EU:T:2008:457). I sin dom fann tribunalen att kommissionen gjort en riktig bedömning när den ansåg att TV2/Danmarks public service-uppdrag motsvarade definitionen av den tjänst av allmänt ekonomiskt intresse som utgörs av radio- och tv-sändningar. Tribunalen slog emellertid även fast att beslut TV2 I var rättsstridigt på flera sätt.
- 11 Vid prövningen av huruvida de åtgärder som avsågs i beslut TV2 I involverade statliga medel konstaterade tribunalen först och främst att kommissionen, när den bedömde huruvida det rörde sig om statliga medel eller ej, inte hade motiverat sin bedömning att de facto beakta reklamintäkterna för åren 1995 och 1996. Tribunalen konstaterade även att kommissionens prövning av huruvida det andra och det fjärde Altmarkvillkoret var uppfyllt inte vilade på någon noggrann bedömning av de konkreta rättsliga och ekonomiska förutsättningarna på grundval av vilka licensavgiften till TV2/Danmark hade fastställts. Följaktligen var beslut TV2 I bristfälligt motiverat i detta avseende. Tribunalen konstaterade vidare att även kommissionens slutsatser avseende stödets förenlighet med avseende på artikel 106.2 FEUF, i synnerhet förekomsten av en överkompensation, var bristfälligt motiverade. Enligt tribunalen berodde den bristfälliga motiveringen på att det inte hade gjorts någon omsorgsfull prövning av de konkreta, rättsliga och ekonomiska förhållanden som låg till grund för fastställandet av den del av licensavgiften som tillkom TV2/Danmark under den period som granskningen avsåg.
- 12 Då beslut TV2 I hade ogiltigförklarats inledde kommissionen en ny granskning av de berörda åtgärderna. Vid den granskningen hörde kommissionen Konungariket Danmark och TV2/Danmark och erhöll för övrigt även yttranden från tredje parter.
- 13 Förfarandet avslutades med att kommissionen antog det omtvistade beslutet.
- 14 Detta beslut avser de åtgärder som vidtogs avseende TV2/Danmark mellan åren 1995 och 2002. När den gjorde sin bedömning tog kommissionen emellertid även hänsyn till de åtgärder avseende rekapitalisering som vidtogs år 2004 med anledning av beslut TV2 I.
- 15 I det omtvistade beslutet vidhöll kommissionen sin ståndpunkt att de berörda åtgärderna skulle anses som statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF. Kommissionen fann först och främst att reklamintäkterna för åren 1995 och 1996 utgjorde statliga medel. Därefter, efter att ha prövat huruvida det förelåg en selektiv fördel, fann kommissionen att de berörda åtgärderna inte uppfyllde det andra och det fjärde Altmarkvillkoret. Medan kommissionen i beslut TV2 I hade funnit att 628,2

miljoner DDK (cirka 85 miljoner euro) utgjorde en överkompensation som var oförenlig med artikel 106.2 FEUF, ansåg kommissionen däremot i det omtvistade beslutet att detta belopp var en lämplig reserv av egna medel för TV2/Danmark. I detta beslut slog kommissionen fast följande:

”Artikel 1

De åtgärder som Danmark har genomfört till förmån för TV2/Danmark 1995–2002 i form av de licensmedel och andra åtgärder som diskuteras i detta beslut är förenliga med den inre marknaden enligt artikel 106.2 [FEUF].”

Förfarandet vid tribunalen och den överklagade domen

- 16 TV2/Danmark väckte, genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 30 december 2011, talan om delvis ogiltigförklaring av det omtvistade beslutet.
- 17 TV2/Danmark yrkade i första hand att tribunalen skulle ogiltigförklara det omtvistade beslutet, i den mån kommissionen hade funnit att de berörda åtgärderna utgjorde statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF.
- 18 TV2/Danmark yrkade i andra hand att tribunalen skulle ogiltigförklara det omtvistade beslutet, i den mån kommissionen i beslutet hade funnit att:
 - alla de berörda åtgärderna utgjorde nya stöd,
 - de medel från licensavgiften som under perioden 1997–2002 överfördes till TV2/Danmark, och som TV2/Danmark därefter i sin tur överförde till sina regionala stationer, utgjorde statligt stöd till TV2/Danmark,
 - de reklamintäkter som under åren 1995 och 1996 och när TV2-fonden lades ned 1997 överfördes från denna fond till TV2/Danmark utgjorde statligt stöd till TV2/Danmark.
- 19 Genom den överklagade domen ogiltigförklarade tribunalen det omtvistade beslutet, i den del kommissionen hade funnit att de reklamintäkter för åren 1995 och 1996 som överförts till TV2/Danmark via TV2-fonden utgjorde statligt stöd, och ogillade talan i övrigt.

Parternas yrkanden

- 20 TV2/Danmark har i sitt överklagande yrkat att domstolen ska
 - upphäva den överklagade domen, i den del tribunalen fann att företagets talan inte kunde vinna bifall såvitt avsåg företagets förstahandsyrkande, pröva detta yrkande och ogiltigförklara det omtvistade beslutet såvitt det i detta fastställts att de undersökta åtgärderna utgjorde statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF, eller, i andra hand, återförvisa målet till tribunalen,
 - upphäva den överklagade domen, i den del tribunalen fann att företagets talan inte kunde vinna bifall såvitt avsåg den andra delen av företagets andrahandsyrkande, pröva denna del av yrkandet och ogiltigförklara det omtvistade beslutet såvitt det i detta fastställts att de medel från licensavgiften som från och med år 1997 till och med år 2002 överfördes till TV2/Danmark, och som TV2/Danmark därefter i sin tur överförde till de regionala stationerna, utgjorde statligt stöd till TV2/Danmark, eller, i andra hand, återförvisa målet till tribunalen, och

- upphäva den överklagade domen, i den del tribunalen förpliktar företaget att bära sina rättegångskostnader och ersätta tre fjärdedelar av kommissionens rättegångskostnader, och förplikta kommissionen att ersätta de kostnader som uppkommit för TV2/Danmark med anledning såväl av förfarandet inför tribunalen som förfarandet inför domstolen, eller, om målet återförvisas till tribunalen, förordna att tribunalen i samband med detta även ska pröva rättegångskostnaderna.
- 21 Kommissionen har yrkat att domstolen ska
- ogilla överklagandet, och
 - förplikta TV2/Danmark att ersätta rättegångskostnaderna.
- 22 Konungariket Danmark har yrkat att domstolen ska bifalla överklagandet i alla dess delar.
- 23 Viasat har yrkat att domstolen ska
- ogilla överklagandet i dess helhet,
 - i andra hand, om domstolen helt eller delvis upphäver den överklagade domen, pröva målet i sak och fastställa det omtvistade beslutet i de delar som TV2/Danmark invänt mot, och
 - förplikta TV2/Danmark att ersätta de rättegångskostnader som uppkommit för Viasat inför såväl tribunalen som domstolen.

Prövning av överklagandet

- 24 TV2/Danmark har åberopat två grunder till stöd för sitt överklagande.

Den första grunden

Parternas argument

- 25 Genom sin första grund har TV2/Danmark gjort gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till en felaktig rättstillämpning när den ogillade företagets förstahandsyrkande för talan genom att tolka och tillämpa det fjärde Altmarkvillkoret på ett felaktigt sätt.
- 26 TV2/Danmark har i synnerhet gjort gällande att tribunalen, mot bakgrund av TV2/Danmarks särskilda public service-uppdrag och den retroaktiva tillämpningen av Altmarkvillkoret, inte borde ha tolkat och tillämpat det fjärde Altmarkvillkoret strikt bokstavligt, utan ha begränsat sig till att pröva om syftet med detta villkor i förevarande fall var uppfyllt.
- 27 Enligt TV2/Danmark är en sådan tillämpning orimlig, eftersom den sektor inom vilken TV2/Danmark är verksam inte är konkurrensutsatt och inte heller affärsmässig, vilket innebär att det inte finns något "referensföretag" med vilket jämförelsen enligt detta villkor kan göras.
- 28 TV2/Danmark menar således att tribunalen borde ha tillämpat det fjärde Altmarkvillkoret utifrån dess syfte och, med beaktande av den kontroll av räkenskaper för TV2/Danmark som Rigsrevisionen (Riksrevisionen, Danmark) gjort, konstaterat att detta syfte var uppfyllt. Tribunalen borde således ha funnit att detta villkor var uppfyllt.

- 29 TV2/Danmark har tillagt att denna uppfattning stöds av den omständigheten att Altmarkvillkoren i förevarande fall har tillämpats retroaktivt, vilket lett till att rättssäkerheten urholkats.
- 30 Konungariket Danmark instämmer i TV2/Danmarks argumentation.
- 31 Kommissionen och Viasat har gjort gällande att TV2/Danmarks första grund inte kan tas upp till sakprövning och att den, under alla omständigheter, inte är välgrundad.
- 32 TV2/Danmark har i sin replik bestritt kommissionens och Viasats argumentation till stöd för att överklagandet inte kan tas upp till sakprövning och i huvudsak gjort gällande att de grunder och argument som företaget åberopat i överklagandet rör rättsfrågor.
- 33 I sin duplik har Konungariket Danmark vidhållit att TV2/Danmarks överklagande kan tas upp till sakprövning. Konungariket Danmark har i synnerhet gjort gällande att frågan hur det fjärde Altmarkvillkoret ska tolkas och tillämpas är en rättsfråga och att tribunalens bedömning av denna fråga utgör rättsliga bedömningar som kan prövas av domstolen inom ramen för ett överklagande.

Domstolens bedömning

- 34 Enligt domstolens fasta rättspraxis följer det av artikel 256 FEUF, artikel 58 första stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol och artikel 168.1 d i domstolens rättegångsregler att det i ett överklagande klart ska anges på vilka punkter den överklagade domen eller det överklagade beslutet ifrågasätts samt de rättsliga grunder som särskilt åberopas till stöd för yrkandet om upphävande. I annat fall ska överklagandet eller grunden i fråga avvisas (se, bland annat, dom av den 20 september 2016, Ledra Advertising m.fl./kommissionen och ECB, C-8/15 P–C-10/15 P, EU:C:2016:701, punkt 35 och där angiven rättspraxis).
- 35 Ett överklagande som inte innehåller något argument som särskilt syftar till att visa att det har skett en felaktig rättstillämpning i den överklagade domen eller i det överklagade beslutet och som enbart upprepar eller återger de grunder och argument som redan har anförts vid tribunalen, inklusive argument som tribunalen uttryckligen har underkänt, uppfyller inte det krav som anges i dessa bestämmelser. Ett sådant överklagande utgör nämligen i praktiken endast en begäran om omprövning av den ansökan som ingetts till tribunalen, vilket faller utanför domstolens behörighet (se, bland annat, dom av den 20 september 2016, Ledra Advertising m.fl./kommissionen och ECB, C-8/15 P–C-10/15 P, EU:C:2016:701, punkt 37 och där angiven rättspraxis).
- 36 Det ska även påpekas att det av artikel 256.1 andra stycket FEUF och artikel 58 första stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol framgår att ett överklagande endast kan avse rättsfrågor. Tribunalen är därför ensam behörig att fastställa och bedöma de relevanta omständigheterna liksom att bedöma den bevisning som lagts fram vid den. Bedömningen av dessa omständigheter och denna bevisning är därför inte, utom i det fall då uppgifter som underställts tribunalen har missuppfattats, en rättsfråga som i sig ska prövas av domstolen i ett mål om överklagande (se, bland annat, dom av den 15 juni 2017, Spanien/kommissionen, C-279/16 P, ej publicerad, EU:C:2017:461, punkt 36).
- 37 TV2/Danmark har genom sin första grund emellertid endast upprepat eller återgett de argument som företaget redan har framfört inför tribunalen, i syfte att domstolen ska ompröva företagens talan om ogiltigförklaring.
- 38 För övrigt innehåller denna grund inte några tydliga rättsliga argument som syftar till att visa att det skett en felaktig rättstillämpning i den överklagade domen. I stället ifrågasätts de bedömningar tribunalen gjort av de faktiska omständigheterna, bland annat vad gäller frågorna huruvida radio- och tv-sektorn är konkurrensutsatt och affärsmässig och huruvida det finns ett genomsnittligt företag som är välskött och tillräckligt utrustat som TV2/Danmarks kostnader kan jämföras med samt frågan om

vilken typ av kontroll Rigsrevisionen gjorde av TV2/Danmarks räkenskaper. TV2/Danmark har emellertid inte åberopat att de faktiska omständigheterna eller bevisningen har missuppfattats i detta hänseende.

- 39 TV2/Danmark har dessutom inte styrkt att en annan bedömning av de faktiska omständigheterna eller en ändamålsenlig tolkning av det fjärde Altmarkvillkoret skulle ha medfört en annan bedömning än den tribunalen kom fram till.
- 40 Eftersom tribunalen även, i punkterna 132–148 i den överklagade domen, fann att de argument som framförts av TV2/Danmark – även om det fjärde Altmarkvillkoret skulle ha tillämpats i förevarande fall, i allt väsentligt eller på ett mindre strikt sätt – under alla omständigheter inte räckte för att styrka att kommissionen gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning vid tillämpningen av detta fjärde villkor, är den första grunden verkningslös.
- 41 Detsamma gäller den argumentation som avser att Altmarkvillkoren har tillämpats retroaktivt, eftersom dessa villkor gör det möjligt att från tillämpningsområdet för artikel 107.1 FEUF undanta åtgärder som, om domen av den 24 juli 2003, Altmark Trans och Regierungspräsidium Magdeburg (C-280/00, EU:C:2003:415) inte fanns, direkt omfattas av begreppet stöd enligt denna bestämmelse. Det förhållandet att dessa villkor inte tillämpas kan således inte gynna TV2/Danmarks påståenden.
- 42 Eftersom grunden delvis inte kan prövas och delvis är ogrundad kan talan inte vinna bifall på denna grund.

Den andra grunden

Parternas argument

- 43 TV2/Danmark har genom sin andra grund gjort gällande att tribunalen, när den prövade och lämnade den andra delen av företagets andrahandsyrkande utan bifall, trots att TV2/Danmark och kommissionen inte var oense avseende kvalificeringen av de medel från licensavgifter som TV2/Danmark i sin tur överförde till sina regionala stationer, har gått utöver vad som yrkats i målet och därigenom sin prövningsrätt, samt åsidosatt den kontradiktoriska principen.
- 44 TV2/Danmark har vidare åberopat att den bedömning tribunalen gjorde i sak grundas på en uppenbart felaktig tolkning av dansk rätt.
- 45 TV2/Danmark har särskilt gjort gällande att det inte finns något krav i nationell lagstiftning på att företaget ska betala ersättning till sina regionala stationer för att de tillhandahåller de regionala program som företaget sänder. Det följer inte heller av denna lagstiftning att vidareföringen till dessa stationer av medel från licensavgifter utgör en betalningsskyldighet som TV2/Danmark självt tagit på sig i förhållande till dessa stationer som vederlag för att dessa program tillhandahålls.
- 46 Konungariket Danmark instämmer i TV2/Danmarks argumentation.
- 47 Kommissionen och Viasat har gjort gällande att den andra grunden inte kan tas upp till sakprövning och att den, under alla omständigheter, inte är välgrundad.

Domstolens bedömning

- 48 Eftersom den andra grunden i huvudsak innebär att tribunalens tolkning av dansk rätt ifrågasätts, ska det inledningsvis påpekas att det rör sig om en fråga som avser de faktiska förhållandena som i princip inte omfattas av domstolens prövning.

- 49 Domstolen är i ett mål om överklagande, vad beträffar tribunalens bedömningar av nationell rätt, endast behörig att pröva om tribunalen har missuppfattat nämnda nationella rätt (se dom av den 3 april 2014, Frankrike/kommissionen, C-559/12 P, EU:C:2014:217, punkt 79, och dom av den 10 november 2016, DTS Distribuidora de Televisión Digital/kommissionen, C-449/14 P, EU:C:2016:848, punkt 44).
- 50 Domstolen erinrar i detta hänseende om att det utifrån handlingarna i målet ska vara uppenbart att tribunalen missuppfattat de faktiska omständigheterna eller bevisningen, utan att domstolen ska behöva göra en ny bedömning därav (se dom av den 3 april 2014, Frankrike/kommissionen, C-559/12 P, EU:C:2014:217, punkt 80, och dom av den 10 november 2016, DTS Distribuidora de Televisión Digital/kommissionen, C-449/14 P, EU:C:2016:848, punkt 45).
- 51 I förevarande fall har det inte visat sig föreligga någon sådan missuppfattning, eftersom TV2/Danmark inte klart har angett vilka faktiska omständigheter eller vilken bevisning som eventuellt missuppfattats av tribunalen och inte heller styrkt att tribunalen gjort några misstag, som skulle ha kunnat få den att missuppfatta de faktiska omständigheterna eller bevisningen.
- 52 TV2/Danmark har i synnerhet inte styrkt att tribunalens bedömningar uppenbart strider mot innehållet i bestämmelserna i denna lagstiftning eller att den gett dessa bestämmelser en betydelse de uppenbart inte har.
- 53 Domstolen konstaterar att TV2/Danmark, under förevändning att tribunalen gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning vid sin prövning av det omtvistade beslutet och till att ha missuppfattat dessa bestämmelser, i själva verket endast har invänt mot tribunalens bedömning av den bevisning som dessa bestämmelser utgör – vilka redan har analyserats i detalj i punkterna 169–173 i den överklagade domen – i syfte att det ska företas en ny, mer detaljerad prövning av dansk rätt och i syfte att det ska göras en ny bedömning av de faktiska omständigheterna och bevisningen i samband med överklagandet.
- 54 Den omständigheten att TV2/Danmark och kommissionen vid förfarandet inför tribunalen inte var oense om hur det omtvistade beslutet skulle tolkas med avseende på kvalificeringen av de medel från licensavgifter som TV2/Danmark i sin tur överförde till sina regionala stationer påverkar inte det förhållandet att tribunalen utförde prövningen på ett korrekt sätt.
- 55 Det följer nämligen av rättspraxis att unionsdomstolarna ska tolka kommissionens beslut mot bakgrund av den motivering som finns i beslutet och, i förekommande fall, oberoende av den argumentation som denna institution utvecklar under förfarandet (se, för ett liknande resonemang, dom av den 19 juli 2012, Alliance One International och Standard Commercial Tobacco/kommissionen, C-628/10 P och C-14/11 P, EU:C:2012:479, punkterna 72–79, dom av den 19 mars 2013, Bouygues och Bouygues Télécom/kommissionen m.fl. och kommissionen/Frankrike m.fl., C-399/10 P och C-401/10 P, EU:C:2013:175, punkterna 126–129, och dom av den 30 november 2016, kommissionen/Frankrike och Orange, C-486/15 P, EU:C:2016:912, punkterna 130–132).
- 56 Det framgår dessutom av punkterna 154, 157 och 173 i den överklagade domen att TV2/Danmark getts tillfälle att yttra sig i detta hänseende och inte återkallat sin talan i den del den avser denna fråga.
- 57 Eftersom den andra grunden delvis inte kan prövas och delvis är ogrundad kan talan inte vinna bifall på den grunden.
- 58 Under dessa omständigheter ska överklagandet ogillas i sin helhet.

Kommissionens yrkande om ändring av domskälen

- 59 Kommissionen har gjort gällande att tribunalen gjort en felaktig rättslig bedömning genom att slå fast att det andra Altmarkvillkoret var uppfyllt i förevarande fall och yrkat att domstolen ska ändra skälen i detta avseende. Detta yrkande är relevant i det fall TV2/Danmarks överklagande bifalls på den första grunden, som avser tillämpningen av det fjärde Altmarkvillkoret.
- 60 TV2/Danmark har gjort gällande att yrkandet inte kan tas upp till prövning.
- 61 Det framgår av domstolens fasta rättspraxis att en förutsättning för att ett yrkande om ändring av domskälen ska kunna prövas i sak är att den som framställt yrkandet har ett berättigat intresse av denna prövning, i den meningen att utgången av prövningen kan medföra en fördel för vederbörande. Detta kan vara fallet när yrkandet att domskälen ska ändras utgör ett försvar mot en grund som klaganden har åberopat (se dom av den 11 juli 2013, Ziegler/kommissionen, C-439/11 P, EU:C:2013:513, punkt 42, och dom av den 22 juni 2016, DK Recycling och Roheisen/kommissionen, C-540/14 P, EU:C:2016:469, punkt 42).
- 62 Eftersom Almark-villkoren är kumulativa och TV2/Danmarks överklagande inte har vunnit bifall på den första grunden, har kommissionen inte det berättigade intresse som krävs för dess yrkande.
- 63 Detta yrkande, som framställts av kommissionen i den svarsinlägga den ingav med anledning av förevarande överklagande, och som varken avser att överklagandet ska bifallas eller att det helt eller delvis ska ogillas, kan inte utvidga föremålet för talan (se, analogt, dom av den 10 november 2016, DTS Distribuidora de Televisión Digital/kommissionen, C-449/14 P, EU:C:2016:848, punkterna 100 och 101).
- 64 Av detta följer att kommissionens yrkande ska avvisas.

Rättegångskostnader

- 65 Enligt artikel 184.2 i domstolens rättegångsregler ska domstolen besluta om rättegångskostnaderna när överklagandet ogillas.
- 66 Enligt artikel 138.1 i rättegångsreglerna, som enligt artikel 184.1 i samma rättegångsregler ska gälla i mål om överklagande, ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats.
- 67 Kommissionen och Viasat har yrkat att TV2/Danmark ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. TV2/Danmark har tappat målet och ska därför bära sina rättegångskostnader och förpliktas att ersätta kommissionens och Viasats rättegångskostnader i första instans och i domstolen.
- 68 I artikel 140.1 i rättegångsreglerna, som enligt artikel 184.1 i dessa regler också ska tillämpas i mål om överklagande, föreskrivs att medlemsstater och institutioner som har intervenerat ska bära sina rättegångskostnader.
- 69 Konungariket Danmark, som hade ställning som intervenient vid tribunalen, ska bära sina rättegångskostnader.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (första avdelningen) följande:

1) Överklagandet ogillas.

- 2) **TV2/Danmark A/S ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som uppkommit för kommissionen och Viasat Broadcasting UK Ltd i första instans och i domstolen.**
- 3) **Konungariket Danmark ska bära sina rättegångskostnader.**

Underskrifter